

har anledning taga hänsyn till graden av vederbörandes förmåga att bära ökningen genom sänkning av levnadsstandarden. Närmast bör med anledning härav — på sätt redan vid 1940 års urtima riksdag ifrågasatts av andra särskilda utskottet i dess utlåtande nr 71 — övervägas att sänka kristilläggsunderlagets maximibelopp. En dylik åtgärd får dock enligt riksdagens mening icke givas den innebörden, att minskning inträder i utgående löneförmåner.

Riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts förevarande förslag, men vill med anledning av de i ämnet väckta motionerna hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande ändring för tiden efter den 1 april 1943 av grunderna för beräkning av kristillägg i överensstämmelse med de av riksdagen angivna synpunkterna.

Under återopande av det anförda får riksdagen

ej mindre anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag *dels* beslutat, att kristillägg må utgå under tiden från och med andra kvartalet 1942 till och med första kvartalet 1943 enligt i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 27 februari 1942 angivna grunder, *dels ock* bemyndigat Kungl. Maj:t att utfärda erforderliga bestämmelser i ämnet;

än även, med anledning av motionerna II: 180 och II: 268, anhålla om utredning beträffande ändrade grunder för kristilläggens bestämmande för tiden efter utgången av första kvartalet 1943.

Stockholm den 25 april 1942.

Med undersätlig vördnad.

Nr 149.

Godkänd av första kammaren den 25 april 1942.

Godkänd av andra kammaren den 25 april 1942.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse om ändring av 58 § 3 mom. 7 punkten civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8) m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 66.)

Till Konungen.

I propositionen nr 154 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 6 mars 1942, föreslagit riksdagen att

dels godkänna ett vid propositionen fogat förslag till kungörelse om ändring av 58 § 3 mom. 7 punkten civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8);

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad av departementschefen förordats

a) *ej mindre* medgiva tjänsteman inom den civila eller militära statsförvaltningen, som på grund av tidigare gjord anmälan kvarstår å äldre lönestat, rätt att den 1 juli 1942 övergå till civila avlöningsreglementet respektive militära avlöningsreglementet eller manskapsavlöningsreglementet än även utfärda de särskilda övergångsbestämmelser i löne- och pensionshänseende, som för ändamålet kunna visa sig erforderliga,

b) meddela bestämmelser om avlöningsförmåner för rektorn vid statens polis-skola E. G. G. W. Biörklund, därest han den 1 juli 1942 övergår till civila avlöningsreglementet,

c) besluta om löneklassplacering vid övergång till ordinarie befattning för extra ordinarie tjänstemän, som fått sin löneklassplacering i den extra ordinarie befattningen bestämd med tillämpning av 8 § 4 mom. civila icke-ordinarie-reglementet,

d) för budgetåret 1942/43 meddela särskilda avlöningsföreskrifter vid eventuellt övergång till krisadministration.

I likhet med departementschefen anser riksdagen billighetsskäl tala för att i samband med ikraftträdandet den 1 juli 1942 av allmänna tjänstepensionsreglementet och allmänna familjepensionsreglementet de befattningshavare, som på grund av gjord anmälan fortfarande kvarstå å äldre lönestat, ånyo beredas möjlighet att övergå till de nya avlöningsbestämmelserna och därigenom komma i åtnjutande av den förbättring i pensionsförmånerna, som följer av nämnda pensionsreglementen. Riksdagen har icke funnit anledning till erinran mot vad departementschefen anfört rörande de särskilda övergångsbestämmelser i löne- och pensionshänseende, som för vinnande av nämnda syftemål kunna visa sig erforderliga.

Icke heller har riksdagen funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag beträffande avlöningsförstärkning till nuvarande innehavaren av rektorsbefattningen vid statens polisskola, särskild ersättning till tjänsteman vid statens järnvägar, som på grund av förordnande bestrider göromål såsom lokledare, löneklassplacering i vissa fall vid befordran från extra ordinarie till ordinarie tjänst samt förlängt bemyndigande för Kungl. Maj:t att meddela särskilda avlöningsföreskrifter vid eventuell övergång till krisadministration.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag

dels godkänt förberörda förslag till kungörelse,

dels ock bemyndigat Kungl. Maj:t att i enlighet med vad i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 6 mars 1942 förordats

1) ej mindre medgiva tjänsteman inom den civila eller militära statsförvaltningen, som på grund av tidigare gjord anmälan kvarstår å äldre lönestat, rätt att den 1 juli 1942 övergå till civila avlöningsreglementet respektive militära avlöningsreglementet eller manskapsavlöningsreglementet än även utfärda de särskilda övergångsbestämmelser i löne- och pensionshänseende, som för ändamålet kunna visa sig erforderliga,

2) meddela bestämmelser om avlöningsförmåner för rektorn vid statens polis-skola E. G. G. W. Biörklund, därest han den 1 juli 1942 övergår till civila avlöningsreglementet,

3) besluta om löneklassplacering vid övergång till ordinarie befattning för extra tjänsteman, som fått sin löneklassplacering i den extra ordinarie befattningen bestämd med tillämpning av 8 § 4 mom. civila icke-ordinariereglementet,

4) för budgetåret 1942/43 meddela särskilda avlöningsföreskrifter vid eventuell övergång till krisadministration.

Stockholm den 25 april 1942.

Med undersätlig vördnad.